

Bilag b.

Afgørelser af Arbejdsløshedsinspektoratet vedrørende Berettigelsen af en i
Lønspørgsmaal begrundet Arbejdsvægning.

1. Et Firma indberettede i September 1920 gennem den kommunale Anvisning, at Medlem B. havde nægtet at arbejde for 228 Ø. i Timen. Medlemmets tidligere Løn har været følgende:

13. September 1919—9. December 1919.....	210 Ø.
15. December 1919—24. Januar 1920.....	225 -
11. Februar 1920—5. August 1920.....	225 -
6. August 1920—4. September 1920.....	233 -

Denne sidste Løn var efter det fra Kassen oplyste en Nedgang i hans personlige Løn paa 5 Ø., idet han ved at komme fra 225 til 233 Ø. kun havde nydt godt af de 8 af Augusttillægets 13 Ø. pr. Time.

Inspektoratet fandt ikke, at den tilbudte Løn laa saa væsentlig under den paa-gældendes Lønniveau, saa Arbejdsvægningens Berettigelse kunde anerkendes; man frakendte ham derfor Understøttelsesretten i Tilslutning til Vægningen. Kassen indankede Sagen for Nævnet, der godkendte Inspektoratets Afgørelse, dog med en Begrænsning i Tid af Understøttelsesrettens Bortfald.

2. Gennem den kommunale Anvisning oplystes i Oktober 1920, at et Medlem B. havde vægret sig ved at gaa i Arbejde til en Timeløn af 229 Ø. Kassen oplyste intet angaaende Medlemmets tidligere Løn, Inspektoratet: Understøttelse kan ikke ydes i Tilslutning til Arbejdsvægningen.

3. Gennem den kommunale Arbejdsanvisning oplystes i Oktober 1920, at et Medlem C. havde vægret sig ved at gaa i Arbejde paa et Skibsværft. Kassen oplyser, at „Skibsværftet bød C. en Løn af 223 Ø. pr. Time, medens Lønnen for vore øvrige Medlemmer paa Værftet ligger fra 233 til 238 Ø. pr. Time, og den afgaaede Mand, som C. skulde erstatte, blev netop aflønnet med 238 Ø. pr. Time. Hertil kommer, at C. paa sin sidste Arbejdsplads oppebar en Løn af 253 Ø.“ Medlemmet havde kun oppebaaret meget lidt Understøttelse. Ved yderligere Undersøgelse oplystes, at Medlemmet om Sommeren havde arbejdet i længere Tid paa en Timeløn, der med Augusttillægget blev 228 Ø., samt en 14 Dages Tid til 230 Ø., og endelig at han i November (?) gik i Arbejde til 233 Ø.

Inspektoratet: Mandens Lønniveau kan ikke sættes højere end 228 Ø., og han har da ikke været berettiget til at vægre sig ved at gaa i Arbejde til 223 Ø.

4. Det indberettedes i December 1920 fra vedkommende Arbejdsgiverforening, at et Medlem T. N. havde vægret sig ved at tage Arbejde til en Timeløn af 196 Ø. Kassen oplyser: Vort Fags Gennemsnitsfortjeneste i København er for Tiden 230 Ø. pr. Time, og paa den her omhandlede Arbejdsplads ligger Timelønnen mellem 208 og 232 Ø. T. N. forlangte kun 208 Ø. Det er vanskeligt at oplyse noget om T. N.'s Lønniveau, da han har arbejdet udenfor Faget $\frac{3}{4}$ Aar. Arbejdsgiveren oplyser, at hans Tilbud (196 Ø.) blev afgivet efter Anvisning fra hans Fabrikantforening. Inspektoratet anerkendte Medlemmets Ret til Understøttelse uanset Vægningen.

5. Gennem den kommunale Arbejdsanvisning indberettedes i December 1920, at et Medlem S. den 9. December havde vægret sig ved at gaa i Arbejde til 180 Ø. pr. Time (uden Adgang til Akkord). Kassen oplyser, at den laveste Løn, der betales i den paagældende By, fraregnet til de lige udlærte, var 183, og de, der har denne Løn, har alle